

ПОПЕЧИТЕЉСТВУ ФИНАНЦИЈЕ.

Поводом престављенија попечитељста финансије, које је оно Совјету под 6. Децембра пр. год. П. № 2577. у смотрењу том учинило, да се начин до сада при наплаћенију ђумрука за уносне, износне и преносне еспане постојећи у толико превачи, да се наплата таксе ђумручке не као дојакко одлаже, већ да се такова одма у време експедирања реченог еспана наплаћује, ја сам у согласију с мјенијем Совјета од 13. ов. м. № 1129. решио, да и у напредак наплаћеније ђумручке таксе остане по досадањем обичају, но при том да се од оног трговца, који би се одјакко при плаћању ђумрука неуредан показао, ђумручка такса одма при експедицији узима.

Решеније ово саопштавам попечитељству на надлежно његово употребљеније.

В. № 1401.

20. Октомбра 1844 год.
у Београду.

(Сљедује подпис).

ПОПЕЧИТЕЉСТВУ ФИНАНЦИЈЕ.

По уредби од 27. Октоб. 1839. $\frac{\text{№ 1842}}{\text{С 1916}}$ спада отвјетственост за руковање правителствени новаца по окружијама, како на казначеја, тако и на окружног началника, а у одсуствију овог и на помоћника; примјечав се пак, да судови, кад би се какав недостатак у окружној каси показао, и казначеј тога ради под суд пао, осуђује само казначеја, како на плаћање недостатка, тако и на лишеније званија, а старијему чиновнику, кој по уредби други кључ од касе има, и без чијег се знања ништа у касу прихвати, нити што из ње издати може никакве кривице не пренесују.

А будући је по оној уредби, како казначеј, тако и овај други чиновник, кој други кључ окружне касе држи, под једнаком отвјетствености за сваки недостатак касе: то ја овим спомињем попечитељство да мотри, да се ова уредба тачно набљудава.

В. № 889.

4. Јулиа 1845 год.
у Београду.

(Сљедује подпис).